

Η Τάξη μας!

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ2΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΠΑΣΧΑ 2011

Λέξεις και σκέψεις για τη Δημοκρατία

Η Δημοκρατία ως πολίτευμα γεννήθηκε στην αρχαία Αθήνα, μεγαλούργησε και εδραιώθηκε στα χρόνια του Περικλή. Όταν όμως μιλάμε για τη Δημοκρατία στην αρχαία Ελλάδα, δε μπορούμε να τη συγκρίνουμε με τη σημερινή, γιατί εκείνα τα χρόνια πολλά άτομα όπως γυναίκες και άποροι στερούνταν πολιτικά δικαιώματα. Δε μπορούμε όμως να παραβλέψουμε και τη σημασία της, αφού η καθιέρωσή της ως πολίτευμα συνέβαλε στην ανάπτυξη των τεχνών και του πολιτισμού. Μια δημοκρατική Αθήνα γίνεται καθοδηγήτρια της Ελλάδας. Μάλιστα εκείνη την εποχή η πολιτική δεν ήταν κάτι που απαιτούσε ικανότητα, σπουδές και πανεπιστημιακούς τίτλους, αλλά ήταν μια αυθόρμητη υποχρέωση.

Έτσι από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ο άνθρωπος λαχταρά η κοινωνία να βασίζεται στη δικαιοσύνη, την ισότητα και την ελευθερία. Για να απολαύσει αυτά τα "αγαθά" πρέπει να ζει κάτω από ένα δημοκρατικό πολίτευμα. Βλέπουμε ακόμα και στις μέρες μας να δίνονται αποφασιστικοί αγώνες για τη Δημοκρατία. Άνθρωποι χύνουν το αίμα τους, δίνουν τη ψυχή τους για να ζήσουν σε ένα δημοκρατικό κράτος. Παρόλα αυτά ανατρέχοντας στην παγκόσμια ιστορία βλέπουμε ότι η Δημοκρατία έχει ερμηνευτεί λάθος πολλές φορές. Άραγε τι σημαίνει Δημοκρατία;

Πολλοί ισχυροί άνθρωποι κατά καιρούς έχουν μεταφράσει τον όρο Δημοκρατία με τέτοιο τρόπο, ώστε να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Συχνά αναρωτιόμαστε αν σήμερα υπάρχει σε κάποια χώρα πραγματικά δημοκρατικό πολίτευμα. Αν δηλαδή οι πολίτες έχουν τη δύναμη να αποφασίζουν για το μέλλον τους αλλά και για το μέλλον της χώρας τους. Για εμένα η δύναμη του πολίτη δεν εξαντλείται στην εκλογή των πολιτικών αρχόντων. Σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα ακούγονται όλες οι φωνές ανεξάρτητα από το αν είναι ακραίες ή μετριοπαθείς. Κάθε πολίτης μπορεί να λέει ελεύθερα τη γνώμη του χωρίς φόβο. Όμως

φαίνεται πως κι εμείς οι "απόγονοι" των θεμελιωτών της Δημοκρατίας δεν είμαστε ακόμα έτοιμοι δυόμισι χιλιάδες χρόνια αργότερα να δεχτούμε το διαφορετικό, το ακραίο, το μη οικείο προς την αισθητική μας. Δεν είμαστε καν διατεθειμένοι να το ακούσουμε. Γι' αυτό ίσως εκλέγουμε ανθρώπους που τελικά δε φαίνονται αντάξιοι των προσδοκιών μας. Γιατί τελικά η Δημοκρατία είναι συνδεδεμένη με την παιδεία η οποία τείνει να εξαφανιστεί στο τόπο που γεννήθηκε.

Η Δημοκρατία είναι κάτι που κληρονόμησαν οι Έλληνες και οφείλουν να το παραδώσουν όχι μόνο στις επόμενες ελληνικές γενιές, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Η Δημοκρατία είναι παγκόσμια κληρονομιά και έχουν δικαίωμα σ' αυτήν όλοι οι άνθρωποι, ανεξάρτητα με το χρώμα και την εθνικότητά τους. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε τα λόγια του Αριστοτέλη: "Ελεύθερος πολίτης είναι αυτός που μπορεί να κυβερνάει και να κυβερνηθεί".

Συμεωνίδου Σήλεια

Το κυνήγι των κρυμμένων βιβλίων

Κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα Βιβλίου. Έτσι, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Καβάλας διοργάνωσε συναρπαστικά δρώμενα με τα οποία τα παιδιά χάρηκαν και διασκέδασαν ανακαλύπτοντας και ταξιδεύοντας μέσα στη μαγεία των λογοτεχνικών βιβλίων.

Η τάξη μας πήρε μέρος σε αυτή τη δραστηριότητα και πραγματικά το απόλαυσε πάρα πολύ. Αρχίζοντας από την πλατεία Ομονοίας, όπου μας υποδέχθηκε ο πρόεδρος του συλλόγου κύριος Απόστολος Μουμτσάκης ντυμένος βασιλιάς, κατευθυνθήκαμε στον κήπο του Δημαρχείου με μια ψυχαγωγική, επιμορφωτική και ευχάριστη διαδρομή. Σε κάθε μας στάση ένας εκπαιδευτικός ντυμένος ήρωας ενός βιβλίου (*Πλοίαρχος Νέμο, Δον Κιχότης, Πνεύμα των Χριστουγέννων, Ευτυχισμένος Πρίγκιπας και Δόνα η Τερηδόνα*) μας έδινε γρίφους για να προχωρήσουμε. Αφού λύναμε το γρίφο, ένας άλλος ήρωας μας περίμενε. Αυτό το γεγονός επαναλαμβανόταν πολλές φορές χωρίς όμως να γίνεται κουραστικό, γιατί η αγωνία που είχαμε για το τι θα συμβεί παρακάτω μας έδινε θάρρος να συνεχίσουμε.

Τέλος, αφού λύσαμε και τον τελευταίο γρίφο, η Δόνα η Τερηδόνα μας μοίρασε νοστιμιότητες λιχουδιές και γλυκά (μάλλον για να μας χαλάσει τα δόντια!). Επίσης μας ενημέρωσε για τη στοματική υγιεινή και για το πώς πρέπει να προσέχουμε τα δόντια μας.

Δεν υπάρχουν λόγια για να χαρακτηρίσουμε τη χαρά των παιδιών. Μπορούμε να τα συνοψίσουμε όλα σε μια φράση: "Το κυνήγι του κρυμμένου βιβλίου είναι καταπληκτικό!"

Συμεωνίδου Σήλεια, Περτσινίδου Βίκη, Καντζάλης Σπύρος, Ράικος Βασίλης, Τσίλι Ηλίας

Στο Δημαρχείο

Τον προηγούμενο μήνα η έκτη τάξη του σχολείου μας επισκέφτηκε το Δημαρχείο της πόλης μας. Εκεί συναντήσαμε τον αντιδήμαρχο κύριο Μιχαλάκη Χριστόδουλο. Μας μίλησε για τις συνενώσεις των Δήμων σύμφωνα με το σχέδιο Καλλικράτης. Μας είπε πως στο Νομό μας οι Δήμοι από 11 έγιναν 4 και ότι στο δικό μας Δήμο, το Δήμο Καβάλας, έχουμε 41 δημοτικούς συμβούλους και 5 αντιδήμαρχους.

Τον ρωτήσαμε κάθε πότε συνεδριάζει το δημοτικό συμβούλιο και μας απάντησε ότι συνεδριάζει τρεις φορές το μήνα, συνήθως κάθε Δευτέρα. Όταν όμως μαζευτούν πολλά θέματα ή κάτι επείγον, συνεδριάζουν εκτάκτως. Τα συμβούλια διαρκούν πολλές ώρες. Έχει τύχει να συνεδριάζουν έξι ώρες και τα θέματα να μην έχουν εξαντληθεί.

Επίσης ρωτήσαμε ποια έργα πρόκειται να γίνουν στο Δήμο μας και μας είπε πως θα τοποθετήσουν περισσότερους κάδους ανακύκλωσης και ότι η πλατεία στο σχολείο μας πρόκειται να γίνει αυλή. Συζητήσαμε μαζί του και για άλλα θέματα που αφορούν το Δήμο μας και τους δημότες καθώς και για τα έξοδα και τα έσοδα του Δήμου.

Τέλος, μας ανακοίνωσε ότι το Μάιο θα έρθει στη Λυδία ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και ότι θα γίνουν στην πόλη μας φέτος οι Special Olympics.

Πριν φύγουμε πέρασε και ο δήμαρχος κύριος Κωστής Σιμιτζής να μας χαιρετήσει και να απαντήσει σε κάποια ερωτήματά μας, όπως για το αν θα γίνει το καλοκαίρι το Cosmopolis. **Μιχαηλίδου Μαρία, Βουλγαρίδου Ραφαηλία**

Επαγγέλματα του παρελθόντος

Παγοπώλης: Στα παλιά τα χρόνια υπήρχαν παγοπώλες οι οποίοι κάθε πρωί πήγαιναν στα σπίτια των κατοίκων και άφηναν απ' έξω πλάκες πάγου. Τώρα το επάγγελμα του παγοπώλη δεν υπάρχει. Σήμερα πάγο φτιάχνουμε με το νερό που το βάζουμε στην κατάψυξη.

Καροποιοί: Παλιότερα οι μετακινήσεις των ανθρώπων και οι μεταφορές προϊόντων γίνονταν μόνο με κάρρα και άμαξες, οπότε οι καροποιοί έφτιαχναν και επισκεύαζαν τα κάρρα και τις άμαξες. Σήμερα το επάγγελμα αυτό έχει εξαφανιστεί λόγω των αυτοκινήτων, των μηχανών και γενικότερα των μέσων μαζικής μεταφοράς.

Γαλατάς: Στα προηγούμενα χρόνια υπήρχε ο γαλατάς, ο οποίος κάθε πρωί άφηνε στα σπίτια μπουκάλια με γάλα. Τώρα όμως δεν υπάρχει αυτό το επάγγελμα, γιατί πωλούνται συσκευασμένα γάλατα στα μπακάλικα και στα σουπερ μάρκετ. **Λυπεράκη Κική, Καϊμάκη Μαρκέλα, Σωτηρούδης Δημοσθένης**

Γανωματής: Οι άνθρωποι τα παλιά χρόνια δεν είχαν ανοξείδωτα σκεύη όπως σήμερα και γι' αυτό γυρνούσε στα χωριά ο γανωματής και επάλειφε με κασσίτερο τα ταψιά, τα κουτάλια,

τις κατσαρόλες και όλα τα χάλκινα σκεύη για να μην αλλοιώνονται. Η φωνή του πλανόδιου γανωτή, τραχιά και δυνατή θα αντηχεί ακόμη στα αυτιά όσων τον πρόλαβαν " Γανωωωτής! Μπακίρια γανώνωωω! Γανωωωτής"

Νερούλας: Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι δεν απολάμβαναν τις ανέσεις που απολαμβάνουμε εμείς τώρα. Δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στο σπίτι του καθενός. Οι άνθρωποι έπρεπε να πηγαίνουν μέχρι το πηγάδι ή τη βρύση στο κέντρο του χωριού και να κουβαλήσουν νερό στο σπίτι τους. Στις πόλεις και στα χωριά που δεν υπήρχαν βρύσες και πηγάδια περνούσαν οι νερουλάδες από κάθε σπίτι και έδιναν νερό στους ανθρώπους. Ο Σπύρος Λούης, που νίκησε στους Ολυμπιακούς αγώνες του 1896 στο μαραθώνιο, ήταν ο νερούλας που έμεινε στην Ιστορία.

Παγωτατζής:

Στα παλιά τα χρόνια περνούσε από όλες τις γειτονιές ο παγωτατζής με ένα καρότσι και πουλούσε πα-

γωτά στα παιδιά που μαζεύονταν γύρω του. Τώρα όμως υπάρχουν μπακάλικα και σούπερ μάρκετ για να πηγαίνει ο κόσμος και να αγοράζει ό,τι παγωτό θέλει.

Κοσμίδης Γιώργος, Κλεισιώτου Κωνσταντίνα, Μπόζης Χριστόδουλος

Συνέντευξη από τον παππού και τη γιαγιά

- Πόσα χρόνια ζείτε εδώ;
- Τα τελευταία είκοσι χρόνια ζούμε στο νησί της Θάσου.
- Έχετε φύγει ποτέ;
- Ναι. Σε νεαρή ηλικία πήγαμε στο εξωτερικό, στην Γερμανία, για δουλειά και για μια καλύτερη ζωή.
- Πώς περνούσαν τον ελεύθερο χρόνο τους τότε και πώς σήμερα;
- Ο ελεύθερος χρόνος τότε ήταν λίγος και πολύτιμος. Οι γυναίκες ασχολούνταν με το πλέξιμο, το ράψιμο και το κέντημα. Οι άντρες πήγαιναν στο καφενείο για να παίξουν τάβλι, χαρτιά και να διαβάσουν εφημερίδα.
- Ποιες αλλαγές έχουν κάνει τη ζωή σας καλύτερη και ποιες σας δυσαρέστησαν;

-Η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει κάνει τη ζωή μας καλύτερη και πιο εύκολη. Οι ανθρώπινες αξίες έχουν χαθεί και αυτό είναι ένα γεγονός που μας δυσαρεστεί.(...)

Ράικος Βασίλης

- Πόσα χρόνια ζείτε εδώ;
- Εγώ γεννήθηκα εδώ πριν 64 χρόνια και ο παππούς σου ήρθε στην Καβάλα όταν ήταν 12 χρονών.
- Πώς περνούσατε τον ελεύθερο χρόνο σας τότε και πώς σήμερα;
- Πολύς ελεύθερος χρόνος δεν υπήρχε, αλλά προσπαθούσαμε την Κυριακή να πάμε βόλτα ή σινεμά. Σήμερα πηγαίνουμε βόλτες και εκδρομές.
- Ποια επαγγέλματα υπήρχαν τότε;
- Τότε υπήρχαν πολλά επαγγέλματα όπως γανωματήδες, καπελούδες, τσαγκάρηδες, παπλωματάδες και πολλά άλλα που έχουν εξαφανιστεί.
- Τι έχει αλλάξει στον τόπο που ζείτε;
- Έχουν γίνει πολλά καινούρια, μοντέρνα κτίρια, πολυκατοικίες, φαρδιά πεζοδρόμια, δρόμοι φωτισμένοι και ένα μεγάλο αθλητικό γυμναστήριο.(...)

Καντζάλης Σπύρος

Σημαίες του '21

Στην Επανάσταση του 1821 κάθε περιοχή είχε τη δικιά της σημαία και κάθε οπλαρχηγός το δικό του μπαϊράκι. Να μερικές από αυτές:

Φιλικής Εταιρείας

Ψαρρών

Στερεάς Ελλάδας

Ύδρας

Παπαδόπουλος Θεοδωρής, Καμπεράι Ρέντι, Ζιόμπε Ηλίας

Πασχαλινά Έθιμα

Κάλαντα του Λαζάρου-Λαζαράκια-Αγερμοί

Το Σάββατο του Λαζάρου το έχει περιβάλει ο λαός μας με όμορφα έθιμα. Ένα από αυτά είναι τα Κάλαντα του Λαζάρου και τα τραγουδούν μόνο τα κορίτσια οι λεγόμενες "Λαζαρίνες". Από την προηγούμενη μέρα έχουν μαζέψει λουλούδια και με αυτά έχουν στολίσει καλάθια. Με αυτά τα καλάθια γυρνούν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν. Τότε οι νοικοκυραίοι που άκουγαν τα κάλαντα, έδιναν στις

Λαζαρίνες διάφορα φαγώσιμα ή χρήματα.

Ένα άλλο έθιμο είναι τα Λαζαράκια. Πρόκειται για μικρά ψωμάκια σε σχήμα ανθρώπου. Μέσα στη ζύμη έβαζαν μέλι ή καρύδια ή σταφίδες. Το έθιμο λέει ότι όποιος δεν

πλάσει Λαζαράκια δε θα χορτάσει ψωμί. Ένα τρίτο έθιμο του Λαζάρου είναι οι "Αγερμοί". Τα παιδιά γυρνάνε από σπίτι σε σπίτι κρατώντας ένα ομοίωμα του Λαζάρου και τραγουδούν τους "Αγερμούς". **Περσινίδου Βίκη**

Κόκκινα αυγά

Οι χριστιανοί από τα πρώτα ακόμα χριστιανικά χρόνια βάφουν κόκκινα αυγά τιμώντας έτσι τη θυσία του Χριστού και γιορτάζοντας ταυ-

τόχρονα την Ανάστασή Του.

Όταν είχε αναστηθεί ο Χριστός, μια γυναίκα περπατούσε στο δρόμο κρατώντας ένα καλάθι με αυγά. Της είπαν κάποιοι περαστικοί πως ο Χριστός αναστήθηκε, αλλά εκείνη δεν το πίστευε.

Τους απάντησε ότι αν είχε αλήθεια αναστηθεί, να γίνουν τα αυγά της κόκκινα - τότε μόνο θα το πίστευε. Έτσι κι έγινε. Την ίδια στιγμή, τα αυγά που είχε στο καλάθι της έγιναν κόκκινα.

Τα παλιά χρόνια για να βάψουν αυγά χρησιμοποιούσαν φυσικά υλικά, μιας και βαφές δεν υπήρχαν. Μερικά από τα υλικά είναι τα κρεμμύδια, οι παπαρούνες, τα παντζάρια κ.ά. Τα θέματα που χρησιμοποιούσαν ήταν πουλιά, λουλούδια, μικρά κείμενα ευχών κ.ά. Τα αυγά αυτά τα έλεγαν "κεντημένα", "ξόμπλια" ή

"πέρδικες". Το τσούγκρισμα των αυγών συμβολίζει την Ανάσταση του Χριστού. Όταν το κέλυφος του αυγού σπάσει με το τσούγκρισμα, γεννιέται μια ζωή. Έτσι και το πασχαλινό αυγό συμβολίζει το σπάσιμο του τάφου του Χριστού και την Ανάστασή Του. Το βάψιμο των αυγών γίνεται τη Μεγάλη Πέμπτη. Ιδιαίτερη αξία έχει το πρώτο αυγό που βάφεται. Σε πολλές περιοχές το ονομάζουν "Το αυγό της Παναγίας" και το φυλάνε στο εικονοστάσι για ένα έτος. Το περσινό αυγό το θάβουν στα χωράφια. **Τοπάλη Γιώτα**

Τσουρέκια

Υλικά:

1 κιλό αλεύρι

5 αυγά

1 φλιτζάνι γάλα

1 βιτάμ

35 γραμμάρια μαγιά

2 φλιτζάνια ζάχαρη

2 κουταλιές ξύσμα και χυμό πορτοκαλιού

1 κουταλιά ξύσμα λεμονιού

Εκτέλεση:

Χτυπάμε τα αυγά με το βούτυρο και τη ζάχαρη και ρίχνουμε σιγά σιγά το ξύσμα, το χυμό πορτοκαλιού και το ζεστό γάλα. Βάζουμε το μισό αλεύρι και ανακατεύουμε καλά. Ρίχνουμε τη μαγιά, αφού έχει φουσκώσει. Ζυμώνουμε μέχρι να γίνει το μίγμα μας μαλακό προσθέτοντας και το υπόλοιπο αλεύρι και το σκεπάζουμε μέχρι να φουσκώσει. Αφού φουσκώσει, πλάθουμε πλεξούδες, αλείφουμε με κρόκο αυγών, πασπαλίζουμε με σουσάμι και ψήνουμε στους 200 βαθμούς για μισή ώρα περίπου.

Καστρινού Μαρία

Πάσχα και διατροφή

Τη Μεγάλη εβδομάδα όλοι οι πιστοί νηστεύουν και πηγαίνουν στην εκκλησία. Τη Μεγάλη Παρασκευή, ημέρα πένθους και στεναχώριας στα περισσότερα σπίτια δε μαγειρεύουν ούτε στρώνουν τραπέζι. Τσιμπούν στο πόδι οτιδήποτε, αλλά χωρίς λάδι. Το Μεγάλο Σάββατο, όταν τελειώσει η εκκλησία, οι πιστοί πηγαίνουν στα σπίτια τους, τρώνε τη νόστιμη μαγειρίτσα, τα τσουρέκια που έχουν ψησει τη Μεγάλη Πέμπτη και τσουγκρίζουν τα κόκκινα αυγά. Την Κυριακή του Πάσχα σ' όλες στις γειτονιές μοσχοβολάει το αρνάκι ή το κασικάκι ψημένο στη σούβλα.

Βουλγαρίδου Ραφαήλια